

5209 dis mán. | M. Ulpio Hylae | archimimo diurno¹, | qui vix. an. XXVI, | Livia Venusta | fec. coniugi b. m. | et sibi posterisq. | suis.

Romae ad viam Salariam rep. (Notizie degli scavi 1888 p. 62). — 1) Cf. N. 5212 not. 2.

5209^a M. Iunius M. l. | Maior | archimimus, | Apollinis parasit., | posit. | Postumia d. l. Cydilla.

Praeneste, iam Romae (XIV 2988 vidit Henzen).

5210 d. m. | Aelio Bulimioni diurno¹ adlecto, Aeli|a Ianuaria fil. et | Ulpia Herois con|iunx b. m. f., et sibi | et suis, lib. liber|tab. q. posterisq. | eorum.

Romae (VI 40126 vidit Henzen). — 1) Cf. N. 5196? 5206? 5209.

5210^a Hellas | pantomim. | hic quiescit, | ann. XIII. | Sotericus fil. | pii[ss. fecit et] | s[ub ascia dedic.].

Sainte-Colombe prope Viennam (XII 1916 servavit Iacobus Spon).

5211 dormi. | Claudiae | Hermionae | archimimae su|i temporis pri|mae, here|des.

Romae (VI 40106 vidit Henzen).

5212 dis manibus | M. Fabi M. f. Esq.¹ Regilli et Fabiae . . . , | Fabia M. et O. lib. Arete archim[ima] | temporis sui prima diurna², fec[it] | sibi et suis, quibus legavit testa[mento] | M. Fabio Chrysanto, | (deinde alia nomina Fabiorum minimum tredecim) | posterisq[ue eorum, monumentum] | ne abalien[etur maneatque] | in familia . . . , | Sex. Pompeio [Sex.] | l. Neriano . . . | A. Cosio Iucu[ndo] . . | et in eod. mon[umento] . . . | . . . camo . . .

Romae (VI 40107 viderunt Smetius aliiq[ue]). — 1) Cf. N. 5199. — 2) Archimimam diurnam videri quae non in certum tempus conducta sit, sed in perpetuum diurnam mercedem accipiens, ait Mommsen ad titulum Philippensem III S. 7545 (supra N. 5208).

5213 Eucharis Liciniae l., | docta erodita omnes artes virgo, vixit an. XIII. |

Heus oculo errante quei aspicias léti domus, |
morare gressum et titulum nostrum perlege, |
amor parenteis quem dedit natae suae, |
ubei se reliquiae conlocarent corporis. |

Heic viridis aetas cum floreret artibus |
crescente et aevo gloriam conscenderet, |
properavit hóra tristis fatalis mea |
et denegavit ultra veitae spiritum. |

Docta erodita paene Musarum manu, |
quae modo nobilium ludos decoravi choro |
et Graeca in scaena prima populo apparui. |